

CHO VỪA LÒNG EM

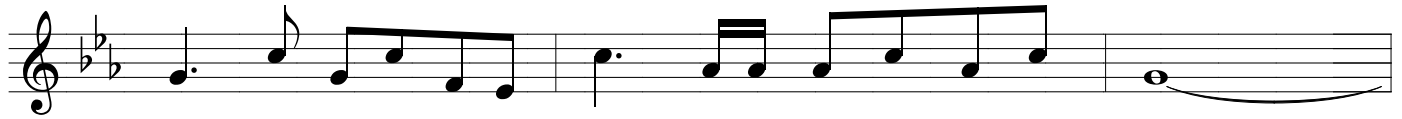
nhat ngan

Thôi rồi ta đã xa nhau. Kể từ đêm pháo đỏ rượu hồng Anh đương anh em đường

em Yêu thương xưa chỉ còn âm thừa Anh đành quên cả sao anh, kỷ niệm xưa sánh như biển

lớn. Ân tình cao tựa bằng non chỉ đổi bằng nhung lụa sao người?

Em về gom lại thư anh, cả ngàn trang giấy mỏng xanh màu Gom cả áo lạnh ngày

xưa Em đem ra đốt thành tro tàn Cho người xưa khỏi phân vân khi nhìn mưa gió rơi ngoài

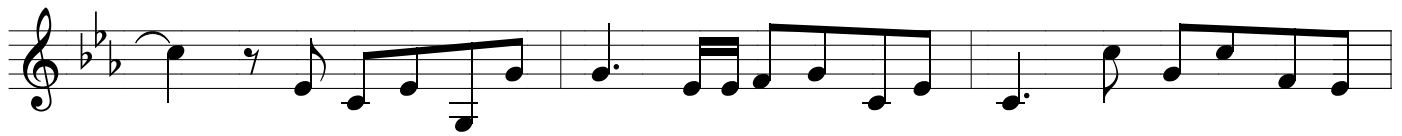
ngõ. Khi mùa đông lạnh lùng sang, anh khỏi nhớ chuyện ngày xưa.

Anh ơi hết rồi hết rồi chẳng còn chi nữa đâu anh

Yêu thương như nước trôi qua cầu, như đàn trời cung sầu còn gì nữa đâu.

Tôi thề tôi chẳng yêu ai vì người ta cứ phụ tôi hoài, bây giờ tôi chẳng còn

tin trong nhân gian có kẻ chung tình Tôi giận tôi đã ngây thơ Đem tình yêu hiến dâng cho người

hết Nên giờ tôi chẳng còn chi Khi người ngoảnh mặt mà đi.